

HERENIGING VOLDONGEN FEIT

GROTE BELANGSTELLING VOOR ALGEMENE VERGADERING

Het was ongetwijfeld zeer lang geleden dat op een algemene vergadering zoveel volk aanwezig was. Daarvoor was het echter een **buitengewone** algemene vergadering van de Rederscentrale VZWO beroepsvereniging ook; buitengewoon inderdaad, niet enkel om het juridisch karakter (geen gewone statutaire vergadering) maar ook en vooral omdat deze bijeenkomst het orgelpunt moest zijn van de (noodzakelijke) herenigings- onderhandelingen op beroepsvlak.

Twee punten restten immers nog te worden opgelost, te weten een voorstel van statuutaanpassingen dat het resultaat van de onderhandelingen was, en de herkiezing of benoeming van een nieuwe beheerraad voor Oostende.

Teneinde de hereniging te helpen bewerkstelligen, hadden de beheerders voor de middenkust zich immers in blok bereid verklaard hun mandaat neer te leggen — ze waren evenwel herkiesbaar — zodat alle leden de gelegenheid hadden een nieuwe beheerraad voor Oostende aan te stellen.

Het voorstel van statuutwijziging betreft een aanpassing van de standregelen aan de gewijzigde omstandigheden; we zouden het een «modernisering» kunnen noemen. De voorgestelde aanpassingen werden aan de leden toegestuurd samen met de uitnodiging tot de algemene vergadering en van zodra mogelijk rekening houdend met deze vernieuwingen de volledige statuten worden toegezonden.

DE RAAD VAN BEHEER

Gezien de wettelijk vereiste tweederden aanwezigheid of vertegenwoordiging bereikt was, kon geldig over het voorstel van statuutaanpassingen worden beslist. Na voorlezing en bekomen toelichting werden de wijziging unaniem goedgekeurd.

Meer spanning hing er daartegen in de lucht toen de stemming aanbrak over de beheerders. Er waren maar liefst twintig kandidaten voor tien plaatsen. Wie zei daar dat er geen belangstelling bestaat voor het beheerderschap?

Gelukkig dat deze interesse er nog is.

Hoe dan ook, slechts tien konden er worden verkozen en het resultaat van de spannende stemming werd in ijzige stilte door een stemopnemer aan de aanwezigen overgebracht.

Alfabetisch luidt deze : Anseeuw Michel, Bauwens Raymond, Decreton Luc, Halewyck Basiel, Lebluy Gilbert, Maes France, Menu Camiel, Serie Frans, Vanderveen Frans en Van Lul André.

Dit zijn dan de nieuwe beheerders voor Oostende.

Door de wijziging in de raad van beheer, ziet deze er thans als volgt uit :

— voor de Oostkust : (ongewijzigd) de heren Beernaert Camiel, Deroose Jozef, Gobert Roger, Hertssens August, Naert Albert, Utterwulghé Albert, Vanhulle Prosper, Vantorre Arthur, Verbeke Jozef en Vlietinck Eugène.

— voor de Westkust : de heren Desaever Johannes en Rathé Jules.

KABELJAUWVISSERIJ ROND NOORWEGEN

Van 13 tot 15 januari jl. greep er te Bergen een speciale vergadering plaats van de Noordoost Atlantische Visserijcommissie. U weet wel, de Commissie die zich bezighoudt met het vaststellen van quota voor beschermde vissoorten.

Dit keer ging het over de kabeljauwvisserij in de Noorse wateren gedurende het jaar 1975.

Voorheen bestond hiervoor een akkoord tussen Rusland en Noorwegen, hetwelk thans zal worden vervangen door een ruimere internationale overeenkomst onder de vorm van een aanbeveling tussen de belanghebbende visserijlanden, aan dewelke op grond van historische rechten een quotum werd toegekend.

Deze vergadering werd voorgezeten door de heer Mocklinghoff van de Duitse Federale Republiek.

Delegaties uit België, Denemarken, Frankrijk, de Duitse democratische republiek, de Duitse federale republiek, Ierland, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Spanje, Zweden, Rusland en het Verenigd Koninkrijk waren aanwezig, alsmede waarnemers uit Canada, Italië, de Verenigde Staten van Amerika, en van de internationale Raad voor exploratie van de zee van de F.A.O. en van de E.E.G.

Een akkoord werd bereikt dat in 1975 de totale toegelaten hoeveelheid kabeljauw die in de Noorse wateren mag worden gevangen 810.000 ton bedraagt.

Dit quotum werd onder de betrokken staten als volgt verdeeld :

Denemarken (Faroe eilanden)	kreeg 11.000 ton
Frankrijk	30.500 ton
West-Duitsland	10.000 ton
Oost-Duitsland	29.500 ton
Noorwegen en Rusland ieder	305.000 ton
Polen, Portugal en Spanje ieder	7.000 ton
Verenigd Koninkrijk	98.000 ton

Alhoewel ons land geen historische rechten naar voor kon brengen, werd ons 500 ton toegekend. Ook IJsland, Ierland, Nederland en Zweden kregen dezelfde hoeveelheid toegewezen.

Wat ons land betreft is het zo dat alhoewel numeriek bekeken 500 ton natuurlijk zeer gering is, wij in het verleden dergelijke hoeveelheid nooit hebben overschreden omdat onze reders en vissers deze visgebieden niet in belangrijke mate hebben bewerkt.

Het gebied waarop de overeenkomst slaat is gebremsd door een lijn getrokken van de geografische Noordpool langs de meridiaan v. 11°00 WL tot 63°00 NB : dan oostelijk tot 4°00 WL; dan zuidelijk tot 62°00 NB; dan oostelijk tot de kust van Noorwegen; dan noordelijk en noordoostelijk langs de kust van Noorwegen en Rusland tot een punt in 51°00 OL; dan noordelijk tot de geografische Noordpool.

Merken wij tenslotte nog op dat wanneer het quotum voor het einde van het jaar is uitgeput, de betrokken landen hun vissers kunnen toelaten de visserij op Noorse kabeljauw verder te beoefenen op voorwaarde dat deze visserij bedreven wordt met zg. gill nets, long lines of hand lines.

LEES " HET VISSERIJBLAD "